

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vukovaru
Vukovar, Županijska 31

Pr-3/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A I R J E Š E N J E

Općinski sud u Vukovaru po sucu Ivici Grubišiću u pravnoj stvari tužitelja Mateja Znika iz Zagreba, V. Gotovca 9a, OIB:18996506368, zastupana po punomoćniku odvjetniku Svjetlana Balek Roginić, protiv tuženika Veleučilište Lavoslav Ružička u Vukovaru, Blage Zadre 2, OIB:21720825730, po punomoćniku odvjetniku Marko Cvrković, radi: utvrđenja nezakonitosti otkaza ugovora o radu i isplate, nakon javno održane i zaključene glavne rasprave 23. travnja 2026. u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka, 15. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je Odluka tuženika o izvanrednom otkazu ugovora o radu, klasa: 602-01/18-05/32, urbroj: 2196-115/18-01-01 od dne 20.06.2018. godine nezakonita (nedopuštena) i da radni odnos tužiteljice nije prestao.

II. Nalaže se tuženiku Veleučilište Lavoslav Ružička u Vukovaru, Blage Zadre 2, OIB:21720825730, da tužiteljici Mateja Znika iz Zagreba, V. Gotovca 9a, OIB:18996506368 isplati naknadu plaće za razdoblje od 20.06.2018. godine do dana sudskog raskida ugovora o radu 30.09.2018. godine u ukupnom iznosu od 4.826,63 EUR bruto, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom, i to za razdoblje od 30.09.2018. do dana 31.12.2022. godine, po stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05-126/21) koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, zatim od dana 01.01.2023. do dne 29.12.2023. godine po stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05-156/22) koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od dne 30.12.2023. godine do isplate po stopi iz čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05-155/23), za ostale odnose, tj. za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja teče na sljedeće iznose:

- na iznos od 486,26 EUR bruto za lipanj 2018. od dana 16.07.2018. godine do isplate;
- na iznos od 1.446,79 EUR bruto za srpanj 2018. od dana 16.08.2018. godine do isplate;
- na iznos od 1.446,79 EUR bruto za kolovoz 2018. od dana 16.09.2018. godine do isplate;
- na iznos od 1.446,79 EUR bruto za rujanj 2018. od dana 16.10.2018. godine do isplate; u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da tužiteljici na ime regresa za godišnji odmor za 2018. godinu isplati neto iznos od 165,90 EUR, kao i plati zakonsku zateznu kamatu na taj iznos, tekuću od 30.09.2018. do isplate, i to za razdoblje od 30.09.2018. do dana 31.12.2022. godine, po stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05-126/21) koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje

dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, zatim od dana 01.01.2023. do dne 29.12.2023. godine po stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05-156/22) koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od dne 30.12.2023. godine do isplate po stopi iz čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05-155/23), za ostale odnose, tj. za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku Veleučilište Lavoslav Ružička u Vukovaru, Blage Zadre 2, OIB:21720825730da tužiteljici Mateja Znika iz Zagreba, V. Gotovca 9a, OIB:18996506368, na ime razlike jubilarne nagrade isplati neto iznos od 232,26 EUR, kao i plati zakonsku zateznu kamatu na taj iznos, tekuću od 21.10.2023. do isplate, i to za razdoblje od 21.10.2023. do dne 29.12.2023. godine po stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05-156/22) koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od dne 30.12.2023. godine do isplate po stopi iz čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05-155/23), za ostale odnose, tj. za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

V. Odbija se tužitelj sa slijedećim tužbenim zahtjevima:

"Određuje se sudski raskid Ugovora o radu na neodređeno vrijeme klasa: 112-01/17-01/01, urbroj: 2196-115/17- 01-01, od 05.06.2017. godine sklopljenog između tužiteljice i tuženika, s danom 30.09.2018. godine.

Nalaže se tuženiku da tužiteljici na ime naknade štete zbog sudskog raskida ugovora o radu isplati iznos od 11.574,32 EUR, kao i plati zakonsku zateznu kamatu na taj iznos, tekuću od dana sudskog raskida radnog odnosa 30.09.2018. do isplate, i to za razdoblje od 30.09.2018. do dana 31.12.2022. godine, po stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05-126/21) koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, zatim od dana 01.01.2023. do dne 29.12.2023. godine po stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05-156/22) koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od dne 30.12.2023. godine do isplate po stopi iz čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05-155/23), za ostale odnose, tj. za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 8 dana."

VI. Odbija tužitelj sa zahtjevom za isplatu zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u gore navedenim bruto iznosima sadržanim u točki I presude.

VII. Odbija se tužitelj sa zahtjevom za isplatu zatezne kamate na mjesečne iznose iz točke II. ove presude od 15.-tog u mjesecu.

VIII. Nalaže se tuženiku Veleučilište Lavoslav Ružička u Vukovaru, Blage Zadre 2, OIB:21720825730, da tužiteljici Mateja Znika iz Zagreba, V. Gotovca 9a, OIB:18996506368, nadoknadi troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 1.049, 37 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od 15. svibnja 2026. do isplate po stopi određenoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima u roku 15 dana.

r i j e š i o j e

Utvrđuje se da je povučena tužba u dijelu koji se odnosi na naknadu za neiskorišteni godišnji odmor u 2018.

Obrazloženje

1. U tužbi zaprimljenoj na ovom sudu 03. kolovoza 2018. godine a predanoj na pošti preporučeno 31. srpnja 2018. godine tužiteljica tvrdi da je kod tuženika kao poslodavca bila zaposlena na temelju ugovora o radu na neodređeno vrijeme sklopljenog 05. lipnja 2017. godine na radnom mjestu I. vrste – Viši predavač a da se kod tuženika nalazila u radnom odnosu neprekidno od 2012. godine, zatim da je 26. lipnja 2018. godine zaprimila odluku tuženika o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 20. lipnja 2018. godine.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbenom zahtjevu i predlaže da se isti u cijelosti odbije kao neosnovan sa tvrdnjom da je tuženik 05. lipnja 2018. godine zaprimio anonimnu dojavu o postojanju osnovane sumnje da je tužiteljica godinama davala na obračun tuženiku nepripadne putne troškove na štetu proračunskih sredstava RH, kao i da je uvidom u izvješća o prijedenoj udaljenosti pri dolasku na posao i odlasku s posla utvrđeno da je tužiteljica sporne dane boravila u Vukovaru odnosno nije putovala a u izvješću je navodila da je svaki dan putovala na relaciji Zagreb – Vukovar, povodom čega je tuženik Općinskom državnom odvjetništvu u Vukovaru 21. lipnja 2018. godine podnio kaznenu prijavu, te predlaže određivanje prekida postupka do okončanja navedenog kaznenog postupka.

3. Sud je proveo dokazni postupak uvidom u: ugovor o radu od 5.6.2017. i od 1.9.2012., odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 20.6.2018., primjeni broj pošiljke HP, zahtjev za zaštitu prava radnika sa potvrdom o primitku HP i povratnicom, očitovanje tužiteljice, očitovanje u vezi putnih troškova, očitovanje sindikalnog povjerenika, potvrda o privremenoj nesposobnosti za rad, odluka tuženika od 3.12.2015., obračunske liste plaća x3, odluka o pravu korištenja GO i odluka o isplati naknade za ne iskorišteni GO sa obračunom, presuda OS u Vukovaru K-103/2019 od 8.5.2023. Presuda ŽS u Puli KŽ-490/2023. od 1.4.2025. sa potvrdom pravomoćnosti i ovršnosti, izvanredni otkaz ugovora o radu, odluka o prestanku radnog odnosa.

4. Predmet spora je zahtjev da se utvrdi da je Odluka tuženika o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 20. lipnja 2018. nezakonita i da radni odnos tužiteljice nije prestao. Podneskom od 21. travnja 2006. tužiteljica je istakla da je kod tuženika radila do 5. lipnja 2024. i da joj nije prihvatljivo dalje raditi, te je postavila novi tužbeni zahtjev za sudskim raskidom ugovora o radu od 5. lipnja 2017. sklopljenog između tužiteljice i tuženika s danom 30. rujna 2018., kao i da se naloži tuženiku da tužiteljici na ime naknade štete zbog sudskog raskida ugovora o radu isplati iznos od 11.574,32 eura sa zateznom kamatom. Pored navedenog tužiteljica zahtijeva da joj tuženik isplati naknadu plaće za razdoblje od 20. lipnja 2018. do dana sudskog raskida ugovora o radu 30. rujna 2018. u ukupnom iznosu od 4.826,63 eura bruto zajedno sa zakonskim zateznim kamatama. U točki V. tužiteljica zahtijeva od tuženika isplatu

regresa za godišnji odmor za 2018. u iznosu od 165,90 eura, kao i razliku jubilarne nagrade u iznosu od 232,26 eura. Na održanom ročištu 23. travnja 2026. tužiteljica je povukla tužbeni zahtjev u točki 6. koji se odnosi na naknadu za neiskorišteni godišnji odmor za 2018., kojem povlačenje se tuženik nije protivio.

5. Odredbom čl. 193. st.2. ZPP-a propisano je da se tužba može povući i kasnije sve do zaključenja glavne rasprave ako tuženik na to pristane. Kako se tuženik na navedenom ročištu nije protivio povlačenju u navedenom dijelu, sud smatra da je na prešutan način pristao na povlačenje, te je u tom smislu sud odlučio predmetnim rješenjem.

6. Čitanjem Odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu tuženika od 20. lipnja 2019. sud je utvrdio da je radnici Mateji Znika iz Zagreba, V. Gotovca 9a, zaposlenoj na nastavnom radnom mjestu viši predavač otkazan ugovor o radu zbog osobito teške povrede iz radnog odnosa zbog koje, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih strana nastavak ranog odnosa nije moguć, a u obrazloženju se navodi da je dekan tuženika zaprimio anonimnu pisanu dojavu da tužiteljica uzima lažne putne troškove na koji način svaki mjesec ostvari 400,00 - 600,00 kuna u razdoblju od 4. prosinca 2015. do 9. siječnja 2018. u odlasku, te u dolasku od 5. prosinca 2015. do 10. siječnja 2018. odnosno ukupno da je počinila štetu za državni proračun od 18.300,00 kn.

7. Iz potvrde Hrvatske pošte sud je utvrdio da je tužiteljica putem punomoćnika tuženiku preporučenom pošiljkom uputila Zahtjev za zaštitu prava radnika protiv navedene Odluke tuženika koji Zahtjev je tuženik prema potvrdi Hrvatske pošte zaprimio 5. srpnja 2018.

8. Prema odredbi čl. 133. st. 1. Zakona o radu radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa može u roku od 15 dana od dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo odnosno od saznanja za povredu prava zahtijevati od poslodavca ostvarenje tog prava. Nastavno, st. 2. istog članka Zakona propisano je da ako poslodavac u roku 15 dana od dostave zahtjeva radnika iz st. 1. ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljnjem roku od 15 dana zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom.

9. Nesporno je da je tužiteljica predmetnu odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu zaprimila 26. lipnja 2018. i kada je podnijela navedeni zahtjev za zaštitu prava radnika 7. srpnja 2018. pravodobno je zahtijevala zaštitu povrijeđenog prava. Kako je tuženik zahtjev zaprimio 5. srpnja 2018. tuženik je do 20. srpnja 2018. imao mogućnost da udovolji zahtjevu tužiteljice, a kako to nije učinio niti se očitovao tužiteljica je pravodobno podnijela tužbu u roku od 15 dana jer je tužba podnesena 31. srpnja 2018. preporučeno poštom koji dan se smatra danom podnošenja tužbe.

10. Rješenjem ovog suda od 2. prosinca 2019. određen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari dok se pravomoćno ne završi kazneni postupak koji se vodio pred Općinskim sudom u Vukovaru pod poslovnim brojem K-103/2019. Postupak je nastavljen rješenjem suda od 26. siječnja 2026. jer je sud utvrdio da je pravomoćno okončan navedeni kazneni postupak.

11. Čitanjem presude ovog suda poslovne oznake K-103/2019 od 8. svibnja 2023. sud je utvrdio da se optuženica Mateja Znika OIB:18996506368 oslobađa od optužbe da bi u vremenskom razdoblju od 8. veljače 2016. do 29. ožujka 2018., kao djelatnica Veleučilišta Lavoslav Ružička, koja živi u Zagrebu, a radi u Vukovaru, u nakani da dođe do ne pripadajuće imovinske koristi, koristeći pravo na nadoknadu putnih troškova do 100 km u dolasku i 100 km u povratku s posla, neistinito predočila u izvješćima o prijedenoj udaljenosti pri dolasku na posao i odlasku s posla, znajući da te dane nije putovala već je boravila kao gost u vili Rosa u Vukovaru pa joj je tako temeljem tih putnih naloga u 2016. za 18 dolazaka isplaćeno 2.700,00 kn iako je dolazila samo sedam puta, te joj je trebalo biti isplaćeno 1.050,00 kn, u 2017. joj za sedam dolazaka isplaćeno 1.200,00 kn iako je bila tri puta i trebalo biti isplaćeno 500,00 kn i u 2018. prikazala da je dolazila deset puta te joj je isplaćeno 2.000,00 kn iako je dolazila tri puta, te joj trebalo biti isplaćeno 600,00 kn na koji način je oštetila Veleučilište Lavoslav Ružička za 3.550,00 kn, dakle s ciljem da sebi pribavi protupravnu imovinsku korist lažnim prikazivanjem činjenica dovela drugog u zabludu i time ga navela da na štetu svoje imovine nešto učini, pa

da bi time počinila kazneno djelo protiv imovine – prijevara opisano i kažnjivo po čl. 236. st. 1. KZ-a. Navedena presuda je potvrđena presudom županijskog suda u Puli poslovne oznake KŽ- 490/2023 od 1. travnja 2025.

12. Na održanom ročištu za glavnu raspravu 23. travnja 2026. tuženik po punomoćniku očitovao se da čini nespornim da je navedenim presudama tužiteljica oslobođena krivnje s osnove koja je predstavljala razlog za donošenje osporavane Odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu.

13. Iz navedenih kaznenih odluka i očitovanja tuženika proizlazi da nije postojala osnova zbog koje je tuženik 20. lipnja 2018. donio predmetnu Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu. Slijedom navedenog za zaključiti je da je navedena odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu nedopuštena odnosno ne zakonita jer tužiteljica u promatranom razdoblju nije ostvarila nepripadnu imovinsku korist.

14. Člankom 125. st. 1. Zakona o radu propisano je: ako sud utvrdi da otkaz poslodavca nije dopušten, radniku nije prihvatljivo nastaviti radni odnos, sud će na zahtjev radnika odrediti dan prestanka radnog odnosa i dosuditi mu naknadu štete u iznosu od najmanje tri, a najviše osam propisanih ili ugovorenih mjesečnih plaća toga radnika, ovisno o trajanju radnog odnosa, starosti, te obvezama uzdržavanja koje terete radnika. Stavkom 3. istog članka Zakona propisano je da poslodavac i radnik mogu zahtjev za prestanak ugovora o radu podnijeti do zaključenja glavne rasprave pred sudom prvog stupnja.

15. Zahtjev tužiteljice za sudski raskid ugovora o radu s datumom 30. rujna 2018. u ovoj situaciji nije osnovan. Sudski raskid ugovora o radu (prema članku 125. Zakona o radu) služi kao mehanizam prestanka radnog odnosa u trenutku kada sud utvrdi da je otkaz poslodavca bio nedopušten, a nastavak rada nije moguć ili prihvatljiv. Međutim, sudski raskid se može odrediti samo ako radni odnos još uvijek traje (makar i fiktivno, na temelju sudske odluke o nedopuštenosti prvog otkaza). U ovom slučaju, radni odnos je pravno i stvarno prestao 5. lipnja 2024. temeljem izvanrednog otkaza koji je dala sama radnica i odluke poslodavca koja je uslijedila. Sud ne može raskinuti nešto što je već prestalo postojati drugom pravnom osnovom.

16. Tužiteljica traži raskid s danom 30. rujna 2018. Sudski raskid se u pravilu dosuđuje s danom donošenja sudske odluke ili danom zaključenja glavne rasprave. Iako sud može odrediti i drugi datum, on ne može "poništiti" godine staža koje su se već dogodile (radnica je bila vraćena na posao 1. listopada 2018. i radila je do lipnja 2024.). Sud ne može retroaktivno "raskinuti" radni odnos 2018. godine, jer bi to značilo poništavanje svih pravnih učinaka (isplaćenih plaća, doprinosa, godišnjih odmora) koji su nastali u razdoblju od 2018. do 2024. dok je ona stvarno radila.

17. Sudski raskid je zamjena za reintegraciju (povratak na posao). Budući da je reintegracija već izvršena (makar i privremenom mjerom koju je ona prihvatila), institut sudske raskida više nema svrhu. Tužiteljica ne može tražiti da sud raskine radni odnos s datumom iz 2018. samo kako bi ostvarila pravo na naknadu štete od nekoliko plaća, dok je istovremeno za to isto razdoblje (2018.-2024.) primila sve plaće. To bi dovelo do neopravdanog obogaćenja. Potrebno je istaknuti da je radni odnos definitivno prestao 5. 6. 2024. tužiteljičinim otkazom. Zahtjev za sudski raskid s ranijim datumom je pravno nemoguć jer se ne može raskinuti odnos koji je već prestao, niti se može ignorirati činjenica šestogodišnjeg rada nakon prvotnog spornog otkaza.

18. Budući da nema uvjeta za sudski raskid (jer nema radnog odnosa koji bi se raskinuo), tužiteljica gubi pravo na naknadu štete propisanu člankom 125. Zakona o radu (koja se isplaćuje u rasponu od 3 do 8 plaća). Slijedom navedenog sud je odbio tužiteljicu sa zahtjevom za sudskim raskidom ugovora o radu kao i zahtjevom za isplatom štete od 11.574,32 eura.

19. Tužiteljica i dalje ima pravo na isplatu plaća i doprinosa za razdoblje od prvog nezakonitog otkaza 20. lipnja 2018. do povratka na posao 30. rujna 2018. što tuženik i ne

osporava kao što tuženik ne osporava i utuženi iznos 4.826,63 eura. Naime, utužene iznose zasniva na obračunskim listama plaća za ožujak, travanj i svibanj 2018. iz kojih je sud utvrdio da je tužiteljica ostvarila mjesečnu plaću bruto 10.900,86 kuna što daje prema fiksnom tečaju konverzije mjesečni iznos plaće od 1.446,79 eura koliko tužiteljica i zahtijeva. Preostali utuženi iznos od 486,26 eura predstavlja razliku plaće za lipanj 2018.

20. Zakonom o radu (NN 93/14) člankom 95. st. 3. propisano je da radnik ima pravo na naknadu plaće za vrijeme prekida rada do kojeg je došlo krivnjom poslodavca ili zbog drugih okolnosti za koje radnik nije odgovoran. Primjenom navedene odredbe valjalo je usvojiti tužbeni zahtjev i naložiti tuženiku isplatu tužiteljici iznosa od 4.826,63 eura jer tužiteljica krivnjom tuženika kao poslodavca nije radila i ostvarivala plaću u razdoblju od 20. lipnja 2018. do povratka na posao 1. listopada 2018.

20.1. Prema odredbi čl. 92. st. 4. Zakona o radu naknada plaće isplaćuje se najkasnije do petnaestog dana tekućeg mjeseca za prethodni mjesec, pa je tuženik sa šesnaestim u srpnju 2018. pao u zakašnjenje sa isplatom plaće za lipanj, za srpanj 2018. slijedom navedenog zatezna kamata teče od 16. kolovoza 2018. pa tako i za naredna dva mjeseca zatezna dva mjeseca zatezna kamata teče od šesnaestog u mjesecu za prethodni mjesec. Kako tužitelj zahtijeva zateznog kamatu od petnaestog valjalo je istog odbiti za jedan dan na svaki utuženi mjesečni iznos. Stopa zatezne kamate dosuđena je primjenom odredbe čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima.

20.2. Tužitelj je odbijen u dijelu zahtjeva za isplatu zateznih kamata na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenoj bruto razlici plaće jer prema odredbi čl. 22. st. 3. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" br. 115/16, 106/18) porez na dohodak i prirez porezu na dohodak dospijeva tek s isplatom neto iznosa plaće, što znači da se na te iznose ne obračunavaju zatezne kamate jer do trenutka isplate u potpunosti nije dospjela na naplatu bruto razlika plaće.

21. Nesporno je i da tužiteljici nije isplaćen regres za godišnji odmor za 2018. na koji polaže pravo temeljem čl. 59. Temelnog Kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (NN 128/17) u iznosu od 1.250,00 kuna/165,90 eura neto. Slijedom navedenog sud je naložio tuženiku da isplati tužiteljici utuženi iznos od 165,90 eura.

21.1. Kako je tuženik utuženi iznos regresa bio dužan isplatiti najkasnije do 15. srpnja 2018. za tu godinu, a nije to učinio pao je u zakašnjenje, te je dužan naknaditi i zateznu kamatu po stopi određenoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima od 30. rujna 2018. kako je tužiteljica i zahtijevala.

22. Nije sporno da je tužiteljici tuženik u 2023. isplatio jubilarnu nagradu za pet godina neprekinutog staža u javnoj službi u iznosu od 232,26 eura, i da bi tužiteljici dana 21. listopada 2023. pripadalo pravo na jubilarne nagrade za 25 godina neprekinutog staža u javnoj službi u iznosu 465,52 eura i da ista zbog nezakonite odluke o izvanrednog otkaza nije imala prekid radnog staža od 20. lipnja do 30. rujna 2018. Stoga tužiteljici je tuženik dužan isplatiti razliku jubilarne nagrade u iznosu od 232,26 eura neto kako tužiteljica i zahtijeva postavljenim tužbenim zahtjevom. Odluka se zasniva na odredbi čl. 68. Temelnog Kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama.

22.1. Kako tuženik nesporno nije isplatio dosuđeni iznos jubilarne nagrade dužan je platiti i zateznu kamatu od 21. listopada 2023. do isplate po stopi određenoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima.

23. Izmjenama Zakona o parničnom postupku (ZPP) iz 2019. godine, paricijski rok je unificiran s rokom za žalbu i rokom za odgovor na tužbu, koji također iznose 15 dana. Prije navedenih izmjena, paricijski rok u radnim sporovima bio je kraći i iznosio je 8 dana, no to pravilo više nije na snazi. Stoga je naloženo tuženiku da dosuđene iznose isplati u roku od 15 dana.

24. Sud je savjesno i brižljivo ocijenio svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u smislu čl. 8. ZPP-a.

25. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st.2., ZPP-a.

VPS kod podnošenja tužbe bio je 6.781,76 eura kad se zbroje novčani iznosi koje je tužiteljica zahtijevala do 21. travnja 2026. Tužiteljica je zahtijevala 6.781,76 €, a dosuđeno je 5.224,79 €, pa matematički postotak se dobije na način da se $5.224,79 / 6.781,76 \times 100 = 77\%$

25.2. Nenovčani uspjeh (Deklaratorni dio). U radnim sporovima, zahtjev za utvrđenje nezakonitosti otkaza je glavni zahtjev. S obzirom na to da je tužitelj u tome uspio u potpunosti (odluka je proglašena nezakonitom), taj uspjeh ima posebnu težinu:

Kada se zbroji 77% novčanog uspjeha s punim uspjehom u pogledu nezakonitosti otkaza, dobije se 88,50% postotak uspjeha tužiteljice.

Obračun troškova prema odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a odvija se na način da se utvrđuje postotak s kojim je svaka stranka uspjela u sporu, zatim od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela u sporu oduzima se postotak stranke koja je u manjoj mjeri uspjela u sporu i utvrđuje se razlika postotka. Sud utvrđuje svotu pojedinih radnji i svotu ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u sporu koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka i stranci koja je u većoj mjeri uspjela odmjerit će naknadu dijela ukupnih troškova. Za navesti je da sud nije dužan utvrđivati troškove stranke koja je u manjoj mjeri uspjela u sporu. Navedeno proizlazi i iz relevantne sudske prakse kad je u pitanju naknada troška kod djelomičnog uspjeha u sporu.

Stoga kad se uspjeh tužitelja od 88,50% umanji za uspjeh tuženika od 12,50% dobije se 76% uspjeha tužitelja po kojem se naknađuje trošak do povišenja tužbenog zahtjeva.

Tužitelj zastupan po punomoćniku odvjetniku imao je trošak sastava zahtjeva za zaštitu prava 100,00 eura, sastav tužbe 200,00 eura, ročište 24.9.2018., iznos od 200,00 eura, ročište 14.12.2018. iznos od 200,00 eura, ročište 21.11.2019. iznos od 200,00 eura, ukupno 900,00 eura, PDV 225,00 eura, ukupno 1.125,00 eura x 76%=855,00 eura.

Tužiteljici ne pripada naknada troška za sastav prijedloga za izdavanje privremene mjere jer je isti postavljen u sklopu tužbe za koju radnju joj je priznat trošak. Sud tužiteljici nije priznao trošak sastava podneska od 4.9.2018. kojim moli odgodu ročišta jer je to okolnost koja je nastala na strani tužiteljice i nije u vezi sa uspjehom u sporu. Tužiteljica ima pravo na trošak obrazloženog podneska kojim se očituje na odgovor na tužbu ali taj podnesak je prema prijemnom štambilju sud zaprimio tek 25.9.2018., a kako je dan ranije održano pripremno ročište očito je da je taj podnesak sudu dostavljen sa velikim zakašnjenjem. Naime, pisana očitovanja stranaka moraju biti dostavljena sudu i protivnoj stranci najkasnije osam dana prije ročišta na kojem se trebaju raspraviti.

Od 21.4.2026. VPS je 16.799,11 €.

Tužiteljica je ostvarila djelomičan uspjeh, koji se u sudskoj praksi obično procjenjuje na temelju prosjeka uspjeha u osnovi i uspjeha u visini:

Po osnovi (Kvalitativno): Tužiteljica je uspjela 100%. Sud je utvrdio da je odluka o izvanrednom otkazu nezakonita, što je temeljni i najvažniji dio spora. Po visini (Kvantitativno): Tužiteljica je uspjela 31,10%. Akcesorni zahtjevi: Neuspjeh sa zahtjevom za sudski raskid ugovora o radu smatra se neuspjehom u jednom od načina prestanka radnog odnosa, ali on ne poništava uspjeh u utvrđenju da je sam otkaz bio nezakonit. Stoga kad se zbroje uspjeh po visini i po osnovi dobije se iznos od 131,10% i kad se podijeli sa 2 dobije se 65,55% uspjeha tužiteljice. Međutim, taj postotak uspjeha valja umanjit za uspjeh tuženika od 34,45% pa je uspjeh tužitelja 31,10% i u tom postotku mu se namiruje trošak za radnje od 21.4.2026. pa nadalje.

Tužiteljica je imala trošak pristupa na ročište 23.4.2026. iznos od 500,00 eura, PDV 125,00 eura, ukupno $625,00 \times 31,10\% = 194,38$ eura.

Tužiteljica bi imala pravo na trošak obrazloženog podneska od 21.4.2026. s obzirom na sadržaj, a kako je ročište za glavnu raspravu održano 23.4.2026. proizlazi da je taj podnesak dostavljen samo dva dana prije održavanja navedenog ročišta, sud isti nije priznao tužiteljici jer je dostavljen sa velikim zakašnjenjem uslijed kojeg sud nije uspio dostaviti pravovremeno suprotnoj strani taj podnesak. Naime, pisana očitovanja stranaka moraju biti dostavljena sudu i protivnoj stranci najkasnije osam dana prije ročišta na kojem se trebaju raspraviti (čl. 299a ZPP-a).

Dakle tužiteljici je priznat ukupan parnični trošak u iznosu od 1.049,37 eura. Na dosuđeni trošak pripada joj zakonska zatezna kamata od dana donošenja presude po odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a.

U Vukovaru, 15. svibnja 2026.

Sudac
Ivica Grubišić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba na Županijski sud. Žalba se podnosi u tri primjerka u roku 15 dana od dana objave presude putem ovog suda.

Dostaviti:

1. Tužitelju po punomoćniku odvjetniku Svjetlana Balek Roginić
2. Tuženiku po punomoćniku odvjetniku Marko Cvrković

Broj zapisa: **9-30888-13901**

Kontrolni broj: **01774-03e17-3a4aa**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vukovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.